

PRESSMEDDELANDE nr 103/23

Luxemburg den 15 juni 2023

Generaladvokatens förslag till avgörande i mål C-330/22 | Friends of the Irish Environment (Fiskekvoter över noll)

Överfiske: Enligt generaladvokaten Ápeta kräver grundförordningen om den gemensamma fiskeripolitiken att rådet fastställer fiskekvoter på hållbara nivåer från år 2020

Generaladvokaten föreslår att domstolen ska ogiltigförklara delar av en rådsförordning varigenom fiskekvoterna för vissa arter satts till nivåer som är lägre än vad som är hållbart

Varje år fastställer rådet fiskekvoter för Europeiska unionens vatten. I det förfarandet måste rådet följa vetenskaplig rådgivning. **För år 2020 visade den vetenskapliga rådgivningen** från Internationella havsforskningsrådet **att kvoterna för bland annat torsk, vitling och rödspätta borde sättas till noll**. Annars skulle reproduktionstakten för dessa bestånd falla kraftigt, varvid fisket skulle bli ohållbart på längre sikt.

Trots denna rådgivning **valde rådet**, i sin förordning om fiskekvoter för år 2020 (2020 års förordning),¹ **att fastställa fiskekvoter för bland annat torsk, vitling och rödspätta till nivåer över noll när dessa arter utgör oundviklig bifångst vid fiske inriktat mot andra bestånd**.

Irland införlivade dessa fiskekvoter för sina vatten på grundval av denna förordning. **Friends of the Irish Environment, som är en miljöorganisation, väckte talan mot dessa nationella åtgärder i Irland, och gjorde därvid indirekt gällande att 2020 års rådsförordning är ogiltig**. Miljöorganisationen hävdar främst att åtgärden att sätta kvoterna för nämnda bestånd till över noll, på ett sätt som strider mot den vetenskapliga rådgivningen, strider mot EU:s grundförordning om den gemensamma fiskeripolitiken (nedan kallad grundförordningen).²

I dagens förslag till avgörande förklarar **generaladvokaten Tamara Ápeta att grundförordningen tillåter rådet att göra avvägningar mellan konkurrerande ideal, såsom hållbarhet, å ena sidan, och ekonomiska och sociala mål, å andra sidan, när det fastställer årliga fiskekvoter**.

Unionslagstiftaren valde emellertid år 2020 som den tidpunkt ifrån vilken kommersiellt fiske för alla arter i unionens vatten måste ske på hållbara nivåer. För att uppnå detta specifika mål lämnade unionslagstiftaren inget utrymme för rådet att ta samhällsekonomiska hänsyn. Genom att sätta en fast tidsfrist för hållbart fiske i unionens vatten till år 2020, **ville unionslagstiftaren förhindra att rådet sätter kortsiktiga ekonomiska intressen framför det övergripande långsiktiga målet att uppnå hållbart fiske**.

Eftersom beslutet att kräva hållbara fiskekvoter gäller alla arter som fångas, **kunde rådet inte göra åtskillnad**

¹ Rådets förordning (EU) 2020/123 av den 27 januari 2020 om fastställande för 2020 av fiskemöjligheterna för vissa fiskbestånd och grupper av fiskbestånd i unionens vatten och, för unionsfiskefartyg, i vissa andra vatten (EUT L 25, 30.1.2020, s. 1) (nedan kallad 2020 års förordning).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1380/2013 av den 11 december 2013 om den gemensamma fiskeripolitiken, om ändring av rådets förordningar (EG) nr 1954/2003 och (EG) nr 1224/2009 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 2371/2002 och (EG) nr 639/2004 och rådets beslut 2004/585/EG (EUT L 354, 28.12.2013, s. 22) (nedan kallad grundförordningen).

mellan målfångst och bifångst när det fastställde fiskekvoterna för år 2020 vad gäller de aktuella arterna.

Generaladvokaten förklarar i sitt förslag till avgörande också **att lagstiftarens val att kräva hållbara fiskekvoter till år 2020 inte påverkades av förordningen om västliga vatten**.³

Rådet gick således utanför det utrymme för eget skön som det hade tilldelats av unionslagstiftaren när det **fastställde fiskekvoter över noll för år 2020** för vissa bestånd, trots att en sådan nivå enligt rådgivningen var ohållbar. **Domstolen bör därför förklara att rådsförordningen delvis är ogiltig**, i den del den fastställer fiskekvoterna för de fyra aktuella bestånden i vattnen runt Irland till över noll.

Eftersom rådsförordningen upphörde att gälla i slutet av år 2020, **föreslår generaladvokaten att begränsa de tidsmässiga verkningarna** av ogiltigförklaringen. Annars finns det risk för återverkningar på ett stort antal rättsförhållanden som har ingåtts i god tro.

PÅPEKANDE: Generaladvokatens förslag till avgörande är inte bindande för domstolen. Generaladvokaternas uppdrag består i att fullständigt oavhängigt föreslå domstolen en rättslig lösning i det mål som de har fått i uppdrag att handlägga. Domstolens domare ska nu inleda en enskild överläggning i förevarande mål. Domen kommer att meddelas vid ett senare datum.

PÅPEKANDE: Begäran om förhandsavgörande gör det möjligt för domstolarna i medlemsstaterna att, i ett mål som pågår vid dem, vända sig till EU-domstolen med frågor om tolkningen av unionsrätten eller om giltigheten av en unionsrättsakt. Domstolen avgör inte målet vid den nationella domstolen. Det är den nationella domstolen som ska avgöra målet i enlighet med EU-domstolens avgörande. Detta avgörande är på samma sätt bindande för de övriga nationella domstolar där en liknande fråga uppkommer.

Detta är en icke-officiell handling avsedd för massmedia och den är inte bindande för domstolen.

Förslaget till avgörande i [fulltext](#) publiceras på webbplatsen CURIA den dag som förslaget föredras.

Kontaktperson för press: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3355

Håll dig uppdaterad!

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/472 av den 19 mars 2019 om upprättande av en flerårig plan för bestånd som fiskas i västliga vatten och angränsande vatten och det fiske som nyttjar dessa bestånd, om ändring av förordningarna (EU) 2016/1139 och (EU) 2018/973 och om upphävande av rådets förordningar (EG) nr 811/2004, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007 och (EG) nr 1300/2008 (EUT L 83, 2019, s. 1) (nedan kallad förordningen om västliga vatten).